

Презъ тази епоха, когато тангото се стараело да корегира шантеклера, появила се една оригинална мода въ прическата. Косата, която до тогава съ букли и подплъвки заобляла главата въ доста миловидна форма, като че ли не била достатъчно допълнение за тоалета. За да бжде той едно декоративно издържано по багри цѣло, намислили цвѣтнитѣ перуки. Така по витринитѣ на голѣмитѣ магазини се появили прически въ сѣщия цвѣтъ като плата на роклята.

Тѣзи зелени, сини, карминово-червени, лилави и пр. коси, сложени на восъчнитѣ боядисани въ хармония съ тоалета манекени, наистина били издържани като декорация на витрината, ала сложени на живи глави, подѣ кожата на които тече кръвъ, изглеждали мъртви и студени. Ето защо и тѣ, като роклята шалваръ нѣмали успѣхъ. Само нѣкои актриси, платени за реклама,

Фиг. 148.

Облѣкло презъ време на Европейската война.

ги сложили на сцената при ултрамодерни пиеси. Парижанката въ живота не ги харесала и свѣта ги не видѣлъ. Може би, щѣли да свикватъ съ тѣхъ, но по това време избухва голѣмата война.

Мжжетѣ отидоха на фронта, а женитѣ ги замѣстиха въ обществения животъ. Тѣ станаха милосерди, кондукторки по трамваитѣ, пощенски раздавачи, банкови чиновници. Създаде се трескава сериозна работа, която непозволяваше капризи и фантазии.

Имаше ходене — тѣсната рокля пречеше — разшириха я, а дългата скъсиха.

Трѣбваше сутринъ да се бърза — дългата коса изискваше време — отрѣзоха и нея.